

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0073 van 5 juli 2011
in de zaak 1011/0132/SA/2/0104

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Claudia VAN DER STICHELEN en Eric FLAMEE
kantoor houdende te 9520 Sint-Lievens-Houtem, Eiland 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente SINT-LIEVENS-HOUTEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 4 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 4 juni 2010 waarbij aan de [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel – construeren overstorten (met pompstation) – wegeniswerken E. Tinelstraat, Eiland, Doelstraat en Fabriekstraat – rooien van bomen – zone voor kalkstabilisatie.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 april 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Claudia VAN DER STICHELEN die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De voorzitter stelt de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de openbare terechtzitting van 14 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld. De verzoekende partijen kregen de mogelijkheid om met een aanvullende nota te antwoorden op de door de verwerende en de tussenkommende partij opgeworpen exceptie inzake de onontvankelijkheid van de vordering. De verzoekende partijen hebben geen aanvullende nota opgesteld. Zij hebben wel laten weten afstand te doen van hun vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Ingrid DUNEZ die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem vraagt met op 28 januari 2011 en op 14 februari 2011 ter post aangetekende verzoekschriften om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 7 maart 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking werd vastgesteld dat de verzoekende partij tot tussenkomst niet duidelijk aangeeft op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO haar verzoek tot tussenkomst is gesteund om haar belang aan te duiden.

IV. FEITEN

Op 26 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de [REDACTED] bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor:

“- Riolering [REDACTED]:

- aanleg gescheiden stelsel langsheen de [REDACTED] tussen het Aquafinproject en de [REDACTED], langsheen de [REDACTED].*
- het construeren van een overstort thv. dwarsing van de Molenbeek met de [REDACTED], thv. de [REDACTED] en thv. de dwarsing van de Molenbeek met [REDACTED] (in combinatie met pompstation).*
- afkoppelen gracht [REDACTED].*
- wegeniswerken langsheen [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED].*
- het rooien van bomen met als doel de aanleg van de geplande riolering of het voorzien van een werkzone.*
- een zone voor kalkstabilisatie thv. de [REDACTED] in akkerland naast woning nr. 36. “*

De aanvraag gaat uit van de [REDACTED] en betreft werken van algemeen belang, meer bepaald werkzaamheden van technische aard, met name het aansluiten van de rioleringen van het centrum van Sint-Lievens-Houtem in de deelgemeente Bavegem. Op dit ogenblik lozen alle rioleringen van het betrokken gebied in de Molenbeek. Het is een gemengd project aangezien een aantal werken ten laste zijn van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, onder meer de wegeniswerken langsheen de [REDACTED].

De aanvraag is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, deels gelegen in woongebied, deels gelegen in natuurgebied, deels gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en deels gelegen in woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is eveneens voor een klein deel gelegen binnen de grenzen van het op 4 maart 1980 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg ‘Centrum’, meer bijzonder in een zone voor woongebied en het is ook voor een klein deel gelegen binnen de grenzen van het op 31 maart 2004 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg ‘Fabriek’, meer bijzonder in zone voor parking. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 maart 2010 tot en met 12 april 2010, wordt geen bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 9 maart 2010 een gunstig advies uit.

Agentschap Ruimte en Erfgoed, entiteit Archeologie – Afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 10 maart 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Agentschap Ruimte en Erfgoed, entiteit Erfgoed – Afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 18 maart 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het agentschap Natuur en Bos brengt op 1 april 2010 een gunstig advies uit.

Op 22 april 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem het volgende standpunt in:

“ ...

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

Overwegende dat de aanvraag werken betreft van algemeen belang;

Gelet op de bestemmingen op het vigerende gewestplan;

Gelet op de aard van de werken en op het openbaar karakter ervan (ten algemeen nut);

Overwegende dat de bestemming van de aangesneden gewestzones niet in het gedrang komt;

Overwegende dat er zich geen problemen zullen voordoen met de ruimtelijke inpassing van de geplande ondergrondse infrastructuur, dat deze aanvraag in overeenstemming en verenigbaar is met de wettelijke en ruimtelijke ordening en dat er aldus een gunstig advies kan verleend worden.

...”

Op 4 juni 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is deels in overeenstemming met de geldende voorschriften voor de delen in woongebied en gebied voor openbaar nut en is deels strijdig met de geldende voorschriften voor de delen in de andere gewestplanbestemmingen en in de BPA's.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De werken situeren zich voor een groot deel ondergronds zodat verondersteld kan worden dat na de voltooiing hinder zo goed als onbestaande zal zijn. Ook de heraanleg van de wegenis zal bijdragen tot een verbetering van de bestaande situatie.

...

Voor het kleine deel gelegen in het BPA art. 17 'Centrum' kan gesteld worden dat de ondergrondse riolering hier de realisatie van de voorziene bestemming niet in het gedrang zal brengen (art. 4.4.7).

Het pompstation wordt voorzien in het BPA 'De Fabriek' in een zone voor parking. Uit de plannen blijkt dat enkel een laagspanningsbord met sokkel (opp. +- 1m²) bovengronds permanent ruimte zal innemen in deze zone zodat de oorspronkelijke bestemming (parkeren) hier nog grotendeels gerealiseerd kan worden.

Algemene conclusie

De werken komen in aanmerking voor vergunning.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat er geen sprake is van een geldige aanplakking en overwegen hierbij het volgende:

“ ...

Niemand van de verzoekers heeft een dergelijke aanplakking ooit gezien !!

Er zit een foto in het administratief dossier van een minuscule aanplakking op een bord. Er wordt niet vermeld waar deze aanplakking is geschied.

Niet verwonderlijk dat dit bord niet werd opgemerkt. De tekst van de aanplakking zoals deze blijkt uit het administratief dossier is dan ook onvolledig en bovendien blijkt deze slechts te verwijzen naar 1 plaats terwijl de vergunning betrekking heeft op verschillende straten en minstens in elke straat een aanplakking dient te gebeuren.

...”

De verzoekende partijen stellen dan ook dat er geen sprake is van laattijdigheid in hun hoofde.

De verwerende partij overweegt het volgende met betrekking tot de ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het verzoekschrift:

“ ...

Uit het attest van de burgemeester van de gemeente Sint-Lievens-Houtem blijkt dat de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning, verleend aan de [REDACTED], ‘op het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft, goed zichtbaar en leesbaar vanaf de openbare weg werd aangeplakt op 14 juni 2010.’ Het verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring van de verzoekende partijen dateert van 4 oktober 2010.

Het verzoekschrift is dan ook manifest laattijdig en derhalve niet-ontvankelijk.

...”

De tussenkomen partij betwist om dezelfde redenen de tijdigheid van het verzoekschrift en voegt er nog aan toe dat er nergens een verplichting wordt opgelegd dat de aanplakking in verschillende straten moet gebeuren.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden. De bestreden beslissing diende aan hen niet betekend te worden. Zij konden er pas kennis van nemen door de aanplakking van de beslissing op het terrein. De beroepstermijn van de verzoekende partijen begint, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, dan ook pas te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij de aanplakking nooit hebben gezien, dat deze slechts op één plaats is gebeurd en dat de aanplakking onvolledig is.

De Raad wenst de verwerende en tussenkomen partijen erop te wijzen dat conform het artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO, zoals het gold vóór de wijziging bij decreet van 16 juli 2010 houdende

aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de volledige beslissing dient te worden aangeplakt.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat enkel de bekendmaking van de stedenbouwkundige vergunning werd aangeplakt en niet de volledige beslissing.

De Raad kan dan ook niets anders dan vaststellen dat de aanplakking op een gebrekkige wijze is gebeurd. Een gebrekkige aanplakking doet de beroepstermijn in hoofde van de verzoekende partijen niet lopen. Het beroep wordt dus tijdig verklaard.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij tot tussenkomst

Uit het verzoekschrift tot tussenkomst, noch uit de beslissing om in rechte te treden blijkt duidelijk op welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO de verzoekende partij tot tussenkomst haar verzoek tot tussenkomst steunt om haar belang aan te duiden.

Met een aanvullende nota van 11 april 2011 verklaart de raadsman van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem dat het college van burgemeester en schepenen haar belang put uit artikel 4.8.16, §1, 6° VCRO. De verzoekende partij tot tussenkomst kan dan ook gezien worden als een betrokken adviserende instantie.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen verduidelijken hun belang als volgt:

“ ...

Onder het mom van rioleringswerken worden plots ook alle aanpalende straten heringericht.

Het langdurig beloofde overleg is straal genegeerd wat de gemeentelijke overheid in haar omzendbrief van 10 september 2010 ook erkend.

De belangen zijn legio.

Navermelde niet-limitatieve opsomming van belangen en klachten wordt hier hernomen.

Alle omliggende straten worden éénrichtingverkeer. Eén straat, met name het Eiland wordt tweerichtingverkeer.

Dit heeft gevolg dat deze straat, die enkel en alleen is ingericht als woonstraat, een ernstige meerbelasting (lees vermenigvuldiging van het verkeer) zal te verwerken krijgen.

Een verdeling van de verkeershinder over de diverse starten komt het gelijkheidsbeginsel ten goede.

In alle eerdere besprekingen werd steeds vooropgesteld om een kleine lus te maken die gaat over ■■■■. Die straten zouden, met uitzondering van de ■■■■ éénrichtingverkeer krijgen, zodat het verkeer langzaam maar zeker rond een kleine lus wordt geleid.

Dit heeft rechtstreekse gevolgen voor het wooncomfort, maar zeer zeker ook voor de verkeersveiligheid.

...

In het huidige verkeersplan is er te weinig plaats om overal voet- en fietspad naast elkaar te voorzien. Het voetpad loopt op bepaalde plaatsen gewoon over in een fietspad. De voetgangers moeten dus op het fietspad lopen omdat er te weinig straatbreedte is. Koning auto krijgt wel twee rijvakken ter beschikking !!

In een straat midden in het centrum is derhalve geen prioritaire plaats voor de voetganger. Maar ook de fietser wordt in die situatie bedreigd en zal moeten uitwijken naar de rijbaan.

De zwakke weggebruiker wordt dus ondergeschikt gemaakt !!

...

Naast het gebrek aan parkeergelegenheid voor voertuigen is er ook het gegeven dat occasionele bezoekers in deze straat moeten kunnen parkeren.

Er is parkeergelegenheid naar aanleiding van de wekelijkse markt, naar aanleiding van diverse activiteiten die haast wekelijks plaatsvinden.

Bezoekers moeten de verzoekers niet meer ontvangen. Geen plaats meer.

Voor al deze verkeersoverlast wordt geen enkele adequate oplossing gezocht. Integendeel, Koning auto is maximaal heer en meester in deze centrumstraten en dient in twee richtingen te kunnen voorbijrazen.

...”

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen en overweegt het volgende:

“... ”

De in het verzoekschrift geformuleerde middelen, in zoverre deze voldoen aan de bepaling van art. 4.8.16 § 3 VCRO, zijn gericht tegen een nieuwe verkeerssituatie en/of het verkeersplan van de gemeente Sint-Lievens-Houtem.

De kritiek van verzoekende partijen op zich heeft geen betrekking op de vergunde rioleringswerken en de noodzakelijke hiermede gepaard gaande wegeniswerken op zich.

...

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Gewestelijk Stedenbouwkundige Ambtenaar om een verkeersplan goed te keuren en/of een verkeerssituatie te wijzigen. Deze bevoegdheid behoort tot de gemeenteraad en/of, in geval van delegatie, aan het College van Burgemeester en Schepenen.

...

Verzoekende partijen hebben trouwens ook geen voordeel bij hun vordering. In voorkomend geval blijven de door verzoekende partijen zelf voortdurend aangeklaagde problemen gewoonweg bestaan of voortduren.

...

Verzoekende partijen zitten in een “verkeerde” procedure.

Verzoekende partijen beschikken dan ook niet over het rechtens vereiste belang voor het aanvechten van de bestreden vergunning.

...

De tussenkomen partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partijen en stelt het volgende:

“ ...

De verzoekende partijen vertrekken bij hun uiteenzetting van hun belang van het feit dat alle aanpalende straten worden heraangelegd onder het mom van rioleringswerken. Zij verzetten zich inhoudelijk enkel tegen een “verkeersplan”.

De vergunning heeft geen betrekking op een mobiliteitsplan of wijziging van het mobiliteitsplan. De verleende vergunning is volledig op het bestaande mobiliteitsplan van 2001 gebaseerd.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar kan geen verkeersplan goedkeuren of wijzigen.

...

De verzoekende partijen hebben geen belang bij deze procedure, minstens tonen ze dit op onvoldoende wijze aan.

...”

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verwerende en de tussenkomen partij betwisten het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen menen dat hun belang duidelijk is nu zij de inwoners zijn van de betrokken straten.

De Raad is echter van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen. In het licht van het voorgaande kunnen de verzoekende partijen niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een perceel, gelegen naast of in de onmiddellijke nabijheid van de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad ook niet toe om ambtshalve enige hinder of nadelen, en dus ook niet enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

Een groot deel van de hinder en nadelen die de verzoekende partijen aanhalen houdt geen rechtstreeks verband met de bestreden beslissing. Het gaat met name om de nadelen die de verzoekende partijen menen te lijden tengevolge van het overwegend invoeren van eenrichtingsverkeer. De Raad dient vast te stellen dat de bestreden beslissing geen toelating verleent voor het invoeren van eenrichtingsverkeer. Ook in de beschrijvende nota bij de vergunningsaanvraag is er geen sprake van het invoeren van eenrichtingsverkeer.

De verzoekende partijen halen onder meer verkeershinder, parkeerproblemen, veiligheid en geluidshinder aan als rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen.

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van het beroep omdat de verzoekende partijen geen belang zouden hebben. Gelet op bovenstaande, dient ook de Raad vast te stellen dat de verzoekende partijen het persoonlijk karakter van de aangehaalde onrechtstreekse hinder en nadelen nog niet aantonen, noch dat zij een causaal verband aantonen tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij menen te ondervinden.

De Raad is van oordeel dat een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie, gelet op hun aard, zich nu niet opdringen gelet op de door de verzoekende partijen gedane afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Teneinde bovendien de rechten van verdediging van de verzoekende partijen te eerbiedigen past het de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven op de exceptie van de verwerende en de tussenkomende partij te laten antwoorden. Deze mogelijkheid krijgen zij in de procedure tot vernietiging. De verwerende partij en de tussenkomende partij krijgen een aanvullende termijn om te repliceren op het antwoord van de verzoekende partijen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De raadsman van de verzoekende partijen verklaart, met een schrijven van 14 juni 2011, afstand te doen van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verwerende partij en de tussenkomende partij verklaren daar geen bezwaar tegen te hebben.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.
2. De afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, van juni 2010 wordt vastgesteld.
3. In de procedure tot vernietiging wordt aan de verwerende partij en aan de tussenkomende partij, na de wederantwoordnota van de verzoekende partijen, een aanvullende termijn van veertien dagen verleend, met het oog op een eventuele repliek inzake het belang van de verzoekende partijen.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS